

Ghedeon, Ieftae și Samson

„Când Domnul le-a ridicat judecători, Domnul era cu judecătorul și i-a izbăvit din mâna dușmanilor lor în toate zilele judecătorului.”
Judecători 2:18

Timp de câteva secole după moartea lui Iosua, în Israel nu au existat aranjamente guvernamentale clare. Se consemnează că în această perioadă fiecare făcea ceea ce îi părea „drept în ochii lui”. (Numeri 33:52-56; Judecători 21:25). În cea mai mare parte, tendința era spre nelegiuire și închinarea la dumnezei falși. Ca pedeapsă pentru căile lor rele, Dumnezeu a permis ca israeliții să fie asupriți de dușmanii lor, pe care nu îi alungaseră complet din țara Canaanului, așa cum le poruncise El. (Judecători 2:13-15). „Cu toate acestea, Domnul a ridicat judecători, care i-au izbăvit din mâna celor care îi jefuiau” (versetul 16). În acest articol, intitulat „ ” (Cinci judecători ai lui Dumnezeu), vom examina viețile a trei judecători credincioși: Ghedeon, Ieftae și Samson.

Ghedeon a fost al cincilea judecător al Israelului. Când este menționat pentru prima dată, el este vizitat de un înger în timp ce treiera „grâul lângă teasc, pentru a-l ascunde de madianiți”, care oprimasera Israelul timp de șapte ani. Îngerul i-a spus lui Ghedeon: „Domnul este cu tine, viteazule!” (Judecători 6:11,12). Răspunsul lui Ghedeon către înger nu a fost prea entuziast. Îi era greu să înțeleagă cum, în circumstanțele date, se putea spune că Domnul era cu el sau, de fapt, cu vreunul dintre israeliți. El l-a întrebat pe înger: „Dacă Domnul este cu noi, de ce ni s-au întâmplat toate acestea? Unde sunt toate minunile despre care ne-au povestit părinții noștri, spunând: «Nu ne-a scos Domnul din Egipt? Dar acum Domnul ne-a părăsit și ne-a dat în mâinile madianiților?»” versetul 13

Acest răspuns nu indică neapărat că Ghedeon se îndoia de afirmația îngerului, ci poate că era pur și simplu modul lui de a obține mai multe informații. Ghedeon a raționat că, dacă Dumnezeu a făcut minuni în trecut pentru a-și elibera poporul, ar trebui să poată face acest lucru din nou, și voia să fie sigur că acest lucru se va întâmpla. Domnul i-a răspuns lui Ghedeon prin înger: „Du-te cu puterea aceasta a ta și vei salva pe Israel din mâna madianiților: nu te-

am trimis Eu?” Această asigurare nu l-a convins pe Ghedeon, pentru că el a răspuns: „Cum pot să salvez pe Israel? Iată, familia mea este săracă în Manase, și eu sunt cel mai mic în casa tatălui meu.” versetele 14,15

Aici Gideon dă dovadă de umilința caracteristică tuturor celor pe care Domnul i-a folosit în slujba Sa. Familia lui era săracă și, evident, circumstanțele erau de așa natură încât Gideon era făcut să se simtă neimportant în familie, de aceea a fost surprins și ezitant când Domnul l-a ales să fie eliberatorul poporului Său. Dumnezeu l-a liniștit pe acest om umil, spunându-i: „Cu siguranță voi fi cu tine și vei lovi pe madianiți ca un singur om.” (Judecători 6:16). Când sunt asigurați de Domnul că „Cu siguranță voi fi cu voi”, chiar și cei mai umili și mai slabi dintre oameni devin viteji și curajoși dacă au credință în El, dar credința lui Ghedeon avea nevoie de întărire. El nu se îndoia de Domnul, dar voia să fie sigur că era Dumnezeul lui Israel cel care comunica cu el; așa că a răspuns din nou: „Dacă acum am găsit har în ochii tăi, arată-mi un semn că într-adevăr Tu ești cel care îmi vorbește” (versetul 17).

Atunci Gideon i-a cerut îngerului Domnului să nu plece „până nu vin la tine, să-ți aduc darul meu și să-

„I pun înaintea ta”. Mesagerul a promis că va rămâne. „Ghedeon a intrat, a pregătit un ied [un ied tânăr] și turte nedospite dintr-o efă de făină; a pus carnea într-un coș, a pus supa într-o oală, le-a adus sub stejar și le-a prezentat” (versetele 18, 19). Atunci mesagerul lui Dumnezeu i-a spus lui Ghedeon: „Ia carnea și turta nedospită, pune-le pe această piatră și toarnă supa. Și el a făcut așa. Atunci îngerul Domnului a întins capătul toiagului pe care îl avea în mână și a atins carnea și turta nedospită; și a ieșit foc din piatră și a mistuit carnea și turta nedospită. Apoi îngerul Domnului a dispărut dinaintea lui.” versetele 20,21

Îngerul Domnului i se arătase lui Ghedeon sub formă umană. Manifestarea miraculoasă a puterii divine și dispariția bruscă a mesagerului ceresc l-au făcut pe Ghedeon să-și dea seama cu cine vorbește. Atunci el a zis: „Vai, Doamne Dumnezeule! Căci am văzut pe îngerul Domnului față în față. Și Domnul i-a zis: „Pace ție! Nu te teme, nu vei muri.” versetele 22,23

Distrugerea cultului lui Baal

Acum că Ghedeon fusese asigurat că binecuvântarea Domnului era cu el, era gata să continue sarcina de a elibera israeliții de madianiți. O

pregătire necesară pentru aceasta era distrugerea cultului lui Baal în țară. Aceasta a fost o încercare grea pentru Ghedeon, deoarece propriul său tată înființase un altar pentru acest cult păgân.

Îngerul Domnului i-a spus: „la vițelul tatălui tău, cel de-al doilea vițel de șapte ani, și dărmă altarul lui Baal pe care îl are tatăl tău și taie pădurea [copacii sacri folosiți în cultul idolilor] care se află lângă el. Și clădește un altar Domnului, Dumnezeului tău, pe vârful acestei stânci, în locul rânduit, și ia al doilea vițel și adu un jertfă arsă cu lemnul din pădurea pe care o vei tăia.” Judecători 6:25,26

Ghedeon a îndeplinit aceste instrucțiuni. El a apelat la ajutorul a zece dintre slujitorii săi „și a făcut cum îi spusese Domnul”. El a îndeplinit instrucțiunile noaptea, deoarece se temea de reacția familiei tatălui său și a considerat că ar fi mai bine să termine totul înainte ca ei să afle. Ghedeon nu a subestimat reacția violentă a închinătorilor lui Baal . Când „bărbații din cetate” au aflat ce se întâmplase și că Ghedeon era responsabil, au cerut ca el să moară. versetele 27-30

Ei i-au cerut acest lucru tatălui lui Ghedeon, loas. Cu toate acestea, loas, deși el însuși ridicase altarul lui Baal și pădurea pe care fiul său le distrusese, le-a

Octombrie 2025 37

răspuns celor care cereau moartea lui Ghedeon: „Vreți să pledați pentru Baal? Vreți să-l salvați? Cine va pleda pentru el, să fie omorât până dimineața; dacă este dumnezeu, să pledeze pentru sine, pentru că cineva i-a dăruit altarul.” Judecători 6:31

Ioas fusese evident impresionat de faptul că Baal nu putuse împiedica distrugerea propriului altar. În mod înțelept, simpatia lui se îndrepta spre Ghedeon, iar încrederea lui în Dumnezeul lui Israel creștea în . „În ziua aceea”, Ioas și-a numit fiul „Ierubbaal [ebraică: să se lupte Baal], zicând: Să pledeze Baal împotriva lui, pentru că a dăruit altarul lui.” versetul 32

O armată adunată

A apărut o criză imediată. Se consemnează că „atunci s-au adunat toți madianiții, amaleciții și copiii răsăritului, au trecut și au tăbărit în valea Izreel. Dar Duhul Domnului a venit peste Gideon”. El a sunat din trâmbița, și oamenii din casa tatălui său s-au adunat la el. De asemenea, a trimis mesageri „prin toată Manase, care s-a adunat și el după el; și a trimis mesageri la Așer, la Zabulon și la Neftali, și ei au venit să-i întâmpine.” (versetele 33-35). Lucrurile se

mișcau rapid, și Gideon s-a trezit în curând înconjurat de o armată gata să-i urmeze conducerea într-un atac asupra dușmanilor lui Israel. Pentru cineva care fusese considerat cel mai mic în casa tatălui său, aceasta trebuie să fi fost o întorsătură de situație destul de copleșitoare pentru Gideon; și nu este de mirare că a simțit nevoia unei asigurări suplimentare din partea Domnului.

„Gideon a zis lui Dumnezeu: «Dacă vei salva pe Israel prin mâna mea, cum ai spus, iată, voi pune o lână pe podea; și dacă roua va fi numai pe lână, iar pământul din jurul ei va fi uscat, atunci voi ști că vei salva pe Israel prin mâna mea, cum ai spus»” (versetele 36, 37). Domnul a fost răbdător cu Ghedeon și i-a onorat cererea. A doua zi dimineață, când a examinat lâna, aceasta era complet udă, conținând, după cum se menționează în relatare, „un vas plin cu apă”, în timp ce pământul din jurul ei era uscat. Acest lucru ar fi trebuit să fie foarte convingător, dar Ghedeon nu era pe deplin satisfăcut. Pentru a se asigura de două ori, el a inversat condițiile, cerându-l Domnului, la a doua încercare, să lase lâna să rămână uscată și roua să cadă pe pământul din jur.

Ghedeon și-a dat seama că cerea prea mult și i-a spus lui Dumnezeu: „Nu te mânia împotriva mea, și voi vorbi doar o singură dată”. Din nou, Domnul a onorat cererea lui Ghedeon, „căci lâna era uscată, iar roua era pe tot pământul” (versetele 39, 40). Trebuie să ne amintim că Ghedeon a trăit într-o perioadă din istoria Israelului în care națiunea se îndepărtase de Dumnezeu și se deda idolatriei, fiind oprimat de dușmanii săi timp de mulți ani. El nu avea aproape deloc experiență personală sau observații pe care să-și bazeze credința în Domnul. La fel ca Moise după cei patruzeci de ani petrecuți în Madian, Ghedeon avea nevoie de asigurări în diferite moduri că fusese chemat să-și elibereze poporul.

Tocmai această lipsă de încredere în sine i-a permis Domnului să-l folosească pe Ghedeon în mod atât de minunat. Cu toate acestea, Domnul voia să-l învețe o altă lecție, și anume că nu trebuie să se bazeze pe puterea numerică. Dumnezeu i-a spus că armata pe care o adunase era mult prea mare. „poporul care este cu tine este prea mare pentru ca Eu să-i dau pe madianiți în mâinile lor, ca nu cumva Israel să se laude împotriva Mea, zicând: «Mâna mea m-a salvat».” Judecători 7:2

Dimensiunea inițială a armatei de voluntari care s-a pus la dispoziția lui Ghedeon era de treizeci și două de mii. Sub îndrumarea Domnului, el le-a spus oamenilor săi că oricare dintre ei care se temea să se întoarcă acasă. „Și s-au întors din popor douăzeci și două de mii; și au rămas zece mii.” (versetul 3). Atunci Domnul i-a spus lui Ghedeon: „Încă sunt prea mulți oameni. Du-i la apă, și acolo îi voi selecta pentru tine. Dacă voi spune: „Acesta va merge cu tine”, el va merge; dar dacă voi spune: „Acesta nu va merge cu tine”, el nu va merge.” versetul 4

Testul era simplu. Separați-i pe cei care lapă apa cu limba, ca un câine, de cei care îngenunchează să bea.” Doar trei sute din cei zece mii au lapă apa, „punându-și mâna la gură”, și astfel au putut să fie atenți în timp ce beau. Acești trei sute urmau să constituie întreaga armată pe care Ghedeon urma să o conducă împotriva madianiților. versetele 5-7

Întăriți și mai mult

O armată uriașă a dușmanilor lui Israel se instalase în tabără în valea Izreel. Fără îndoială, Ghedeon avea nevoie de o asigurare suplimentară că o astfel de forță armată putea fi învinsă de doar trei sute de oameni. „În aceeași noapte”, Domnul i-a poruncit lui

Ghedeon să-l ia cu el pe Phurah, servitorul său, în tabăra madianiților, „și vei auzi ce spun ei”. Domnul i-a spus că ceea ce va auzi îi va da curaj pentru atacul care urma să aibă loc mai târziu. versetele 9-11

Această vizită în rândurile madianiților a fost făcută noaptea și a trecut neobservată de paznicii lor. „Ghedeon a sosit tocmai când un om îi povestea unui prieten visul său. Am avut un vis, spunea el. O pâine rotundă de orz a căzut în tabăra madianiților. A lovit cortul cu atâta forță încât cortul s-a răsturnat și s-a prăbușit. Prietenul său a răspuns: „Nu poate fi altceva decât sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, israelitul. Dumnezeu a dat madianiții și întreaga tabără în mâinile lui” (versetele 13, 14). Auzind povestea acestui vis și interpretarea lui, Ghedeon a primit asigurarea de care avea nevoie că mica trupă de trei sute de oameni pe care Dumnezeu o alesese să fie armata lui putea într-adevăr să-i învingă pe madianiți. Întorcându-se la soldații lui, el a spus: „Sculați-vă și luați-vă armele, căci Domnul a dat în mâinile voastre oastea lui Madian” (versetul 15).

Cei trei sute de soldați ai lui Ghedeon nu primiseră arme, dar acum el le dădu fiecăruia o trâmbiță, un

ulcior de lut și o lampă sau o torță, care trebuia pusă în ulcior. Este îndoielnic că vreo altă armată din istoria omenirii a fost echipată astfel. Deși relatarea nu spune acest lucru, nu există nicio îndoială că metoda de luptă și planul de atac al lui Ghedeon erau îndrumate de Domnul. După ce le-a dat armele, Gideon și-a împărțit trupele în trei grupuri, desfășurându-le pe versanții dealurilor care înconjurau oastea lui Madian, care era tăbărâtă în valea de jos. Gideon și-a luat locul lângă una dintre micile companii. Judecători 7:16

El le-a dat tuturor instrucțiuni să facă la fel ca el. Când el va sufla în trâmbiță, ei vor sufla și ei în trâmbițele lor. În același timp, vor sparge ulcioarele în care ascundeau torțele. Apoi vor striga: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon!” (versetele 17, 18). Midianitul care interpretase mai devreme visul tovarășului său spusese: „Nu poate fi altceva decât sabia lui Ghedeon”. Probabil că mulți dintre midianiti auziseră despre acest vis și despre interpretarea lui; așa că, când au auzit strigătul celor trei sute de „”, au crezut cu siguranță că visul se împlinea.

Se pare că strategia lui Ghedeon era mai complexă decât părea la prima vedere. Deși armata lui era mică, el o dispusese în așa fel încât să înconjoare

practic tabăra madianiților. În mod obișnuit, numai căpitanii unei armate sunau din trâmbițe și purtau torțe, iar pentru madianiți, auzind sunetul a trei sute de trâmbițe și văzând trei sute de torțe pâlpâind în jurul lor, cu siguranță le-ar fi dat impresia că erau atacați de o armată formidabilă. Astăzi am putea numi o astfel de strategie „război psihologic”.

Când cei trei sute au sunat din trâmbițe, au spart ulcioarele, au aprins torțele și au strigat „sabia Domnului și a lui Ghedeon”, frica și panica s-au răspândit în rândurile inamicului. „Domnul a întors sabia fiecăruia împotriva fratelui său, în toată oștirea” (versetele 19-22). În timp ce madianiții se atacau între ei, au fugit. Israelii i-au urmărit, capturându-i și ucigându-i în cele din urmă pe prinții și regii lor (Judecători 7:23-25; 8:1-21). Victoria Israelului a fost completă.

Ghedeon este unul dintre cei mai umili și, în același timp, cei mai capabili oameni de stat din Biblie. Când îngerul Domnului i-a vorbit pentru prima dată, el a explicat că era cel mai mic din casa tatălui său și a păstrat acest spirit de umilință. El a auzit pe madianiți folosind expresia „sabia lui Ghedeon”, dar când și-a instruit mica armată să o folosească ca strigăt de

luptă, a adăugat numele lui Dumnezeu și l-a pus pe primul loc: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon”.

Când victoriile sale au fost complete, „oamenii lui Israel au zis lui Ghedeon: Domnește peste noi, tu și fiul tău, și fiul fiului tău, căci tu ne-ai izbăvit din mâna lui Madian”. Totuși, și aici se manifestă din nou umilința și perspectiva corectă a lui Ghedeon. El a răspuns la această cerere, spunând: „Nu voi domni peste voi, nici fiul meu nu va domni peste voi; Domnul va domni peste voi” (Judecători 8:22,23). Astfel, acest judecător credincios al Israelului a ținut din nou pe Domnul înaintea poporului său, subliniind că numai prin ascultarea de El puteau spera să rămână liberi și prosperi.

Rezultatele exemplului lui Ghedeon și ale judecății sale credincioase au durat doar cât a trăit el. „Imediat după moartea lui Ghedeon, ... copiii lui Israel s-au întors din nou și s-au dedat curvierii după Baali și și-au făcut zeu pe Baal-Berit . Copiii lui Israel nu și-au adus aminte de Domnul, Dumnezeul lor, care îi izbăvisese din mâinile tuturor dușmanilor lor din jur; nici nu au arătat bunătate casei lui Ierubbaal, adică lui Ghedeon, după toată bunătatea pe care el o arătase lui Israel.” Judecători 8:33-35

leftae și fiica sa

După moartea lui Ghedeon și răutatea fiului său Abimelec, Domnul a ridicat o serie de judecători pentru a conduce treburile lui Israel, dar se dau puține sau deloc informații despre ei până ajungem la leftae, un fiu al lui Gilead. leftae este prezentat ca fiind un om puternic și viteaz, dar a fost ostracizat de frații săi pentru că era fiul unei „femei străine” și „a fugit de frații săi și a locuit în țara Tob”. Judecători 11:1-3

Abilitatea lui leftae ca lider și militar a fost recunoscută aparent chiar și de cei care se considerau superiori din punct de vedere social. Când Israelul a fost asuprit de amoniți, bătrânii l-au căutat pe leftae și i-au cerut ajutorul, promițându-i conducerea națiunii după ce îi va învinge pe amoniții „”. leftae a acceptat cu reticență și a ieșit victorios, la fel cum au făcut-o și alți generali militari înaintea lui, când binecuvântarea Domnului era asupra lor. versetele 4-32

Cu toate acestea, numele lui leftae este proeminent în înregistrările sacre nu datorită expertizei sale militare, ci datorită unui jurământ pe care l-a făcut

Domnului în anticiparea victoriei care îi va fi dată prin ajutorul divin. Jurământul era că orice va ieși primul din casa lui când se va întoarce din luptă va fi oferit Domnului ca sacrificiu. versetele 30,31

Când Ieftae s-a întors din luptă, fiica sa cea mică, singurul său copil, a fost prima care a ieșit din casă să-l întâmpine. Relatarea spune: „Când a văzut-o, și-a sfâșiat hainele și a zis: «Vai, fiica mea! M-ai distrus complet! Mi-ai adus nenorocirea! Căci am făcut un jurământ Domnului și nu-l pot retrage.»” versetele 34,35

Printre nobilii lui Israel, a face un jurământ înaintea Domnului era un lucru foarte serios. Solomon a scris că este mai bine să nu juri, decât să juri și să nu te ții de jurământ (Eclesiastul 5:4,5). Ieftae împărtășea acest punct de vedere; și, deși jurământul său s-a dovedit a fi mult mai costisitor decât se așteptase, odată ce și-a asumat o obligație atât de solemnă, nu a văzut nicio cale de a o schimba. Fiica lui nu s-a revoltat. Ea a înțeles situația și a cerut doar două luni în care, după cum se menționează în relatare, „să mă pot urca și coborî pe munți și să-mi plâng virginitatea, eu și prietenele mele”. Ieftae i-a îndeplinit această cerere. După cele două luni, „ea s-a întors la tatăl ei, care a făcut cu ea conform

jurământului pe care îl făcuse, și ea nu a cunoscut bărbat”. Judecători 11:36-39

Se presupune, în general, că leftae și-a oferit fiica ca sacrificiu, așa cum s-ar fi oferit un taur sau o capră. Într-adevăr, o lectură superficială a relatărilor biblice susține acest punct de vedere. Cu toate acestea, traducerea versetului 40 în unele traduceri ale Bibliei pare să sugereze o altă interpretare. Aceasta explică faptul că fiicele lui Israel mergeau în fiecare an „să vorbească cu fiica lui leftae, din Gilead, patru zile pe an”.

Versetul 39 explică că acest lucru a devenit „un obicei în Israel”. Fiica lui leftae trebuie să fi rămas în viață, altfel femeile din Israel nu ar fi putut să vorbească cu ea în fiecare an. Examinând mai atent relatarea, devine evident că ceea ce s-a întâmplat de fapt a fost un ă că fata a rămas virgină toată viața, ceea ce, din punctul de vedere al israeliților, a fost un sacrificiu enorm pe care tatăl i l-a cerut.

Această idee reiese clar din relatare. Când leftae i-a explicat fiicei sale poziția sa, iar ea a cerut două luni de grație, ea nu a cerut aceste două luni pentru a se pregăti pentru moarte, așa cum explică unii comentatori, ci pentru a-și plânge virginitatea.

(Judecători 11:37). Când s-a întors, iar tatăl ei „a făcut cu ea conform jurământului pe care îl făcuse”, se explică că „ea nu cunoscuse bărbat”. Ieftae era unul dintre cei călăuziți de „Duhul Domnului” (versetul 29). Ca atare, el nu ar fi făcut un jurământ să-și ofere fiica ca jertfă, deoarece acest lucru era interzis de legea mozaică. Deuteronom 12:29-31

După victoria sa asupra amoniților, Ieftae a considerat necesar să înăbușe o rebeliune a efraimiților din Israel. Rebeliunea lor se datora în mare parte faptului că susțineau că Ieftae nu le ceruse ajutorul în cucerirea amoniților. Afirmația lor nu era adevărată, iar Ieftae a înăbușit cu succes rebeliunea lor. Nu se mai menționează nimic altceva despre viața lui Ieftae, doar că perioada sa de judecător a durat șase ani, după care a murit. Judecători 12:1-7

Samson cel Puternic

După moartea lui Ieftae, o serie de alți judecători au slujit națiunea Israelului, dar ei sunt doar menționați în înregistrări. Următorul judecător care este menționat în mod special este Samson, fiul lui Manoah. El a fost ridicat ca judecător deoarece, la fel ca în ocaziile anterioare, „copiii lui Israel au făcut din

nou rău înaintea Domnului”. Ca pedeapsă, „Domnul i-a dat în mâinile filistenilor timp de patruzeci de ani”. Judecători 13:1

Mama lui Samson era stearpă, dar un înger i-a apărut și i-a anunțat că va avea un fiu. Manoah, soțul ei, nu era prezent când s-a întâmplat acest lucru și s-a rugat să poată vedea și el acest vizitator, care nu fusese încă recunoscut ca înger. Cererea i-a fost îndeplinită și, în timpul întâlnirii cu îngerul, Manoah a oferit un ied ca jertfă pe o stâncă, iar în timp ce acesta ardea, îngerul s-a înălțat deasupra lor în flăcări. Atunci au știut că fuseseră vizitați de un înger, care le-a impresionat cu importanța mare pentru Israel a fiului d , care urma să se nască. El urma să fie, așa cum explicase îngerul, cel care „va începe să elibereze Israelul din mâna filistenilor”. versetele 2-24

În conformitate cu instrucțiunile Domnului, din copilărie capul lui Samson nu a fost ras, pentru că părinții lui au fost instruiți că el urma să fie nazireu toată viața. Conform legii evreiești, așa cum este consemnată în Numeri 6:1-21, un nazireu era cineva care era separat de popor și se dedica exclusiv slujirii Domnului, fie pentru o perioadă limitată de timp, fie

pentru toată viața. Una dintre caracteristicile exterioare ale unui nazireu era părul său netuns.

Samson este cunoscut pentru puterea sa mare. În același timp, însă, conform standardelor Noului Testament, viața sa personală nu este demnă de laudă. Cu toate acestea, în sufletul său era evident loial lui Dumnezeu, astfel încât în Cartea Evreilor este numit unul dintre eroii vechi ai credinței, la fel ca Gideon și Ieftae, despre care am vorbit anterior. Evrei 11:32

Deși Samson era căsătorit, ceva mai târziu a întâlnit și „a iubit o femeie... numită Dalila” (Judecători 16:4). După ce a fost presat de ea, i-a dezvăluit Dalilei că secretul puterii sale era părul său (versetele 15-17). Nu trebuie să presupunem deloc că exista un mod misterios prin care puterea curgea din părul său în corp. Ideea pare să fie că, atâta timp cât își păstra părul, simbolul devotamentului față de Dumnezeu, Domnul îi dădea puterea de a realiza faptele mărețe de forță consemnate în legătură cu el.

Aflând secretul părului lui Samson, Dalila a profitat de ocazie, în timp ce el dormea, pentru a pune un om să i-l taie. Probabil că acest lucru nu ar fi fost permis de Domnul dacă Samson nu și-ar fi încălcat jurămintele de devotament față de Dumnezeu prin

Octombrie 2025 51

flirturile sale cu Dalila. Odată cu pierderea părului, Domnul și-a retras sprijinul, iar filistenii l-au capturat pe Samson, i-au scos ochii și l-au aruncat în închisoare. versetele 19-21

Deoarece Samson, cu puterea pe care i-o dăruise Domnul, îi chinuise pe filistenii atât de mult timp, aceștia se bucurau că acum îl aveau sub control. S-au asigurat de două ori că nu va scăpa de ei, legându-l cu lanțuri de aramă. Pentru a sărbători această victorie asupra puternicului Samson, domnii filistenilor s-au adunat pentru a aduce jertfe zeului lor, Dagon. versetele 23,24

Această adunare a avut loc în templul lor păgân și a fost o mare adunare. „Casa era plină de bărbați și femei; și toți domnii filistenilor erau acolo; și pe acoperiș erau aproximativ trei mii de bărbați și femei, care priveau în timp ce Samson se distra.” (versetele 25-27). Ce umilință pentru puternicul Samson!

Situația s-a schimbat repede. Credința lui Samson a venit în ajutor. Părul lui începuse să crească din nou și el i-a cerut Domnului să-l ajute încă o dată, ca să se poată răzbuna pe filistenii. Ce s-a întâmplat după aceea e bine cunoscut. Așezându-se între doi stâlpi care susțineau acoperișul clădirii, i-a împins și „casa

s-a prăbușit peste domnii și peste tot poporul care era în ea. Astfel, cei pe care i-a ucis la moartea sa au fost mai mulți decât cei pe care i-a ucis în timpul vieții sale.” versetele 22, 28-30

Și aici trebuie să presupunem că a fost puterea dată în mod special de Domnul cea care a dărâmat templul filistenilor. Toate faptele de forță ale lui Samson au fost la fel de miraculoase ca și distrugerea zidurilor Ierihonului sau despărțirea Mării Roșii. Nu putem ști cu certitudine de ce Domnul a ales să-și manifeste puterea prin intermediul unui om, cu excepția faptului că acest lucru ne ajută să înțelegem că Dumnezeu nostru nu este în niciun fel limitat în metodele pe care le poate folosi pentru a-și îndeplini scopurile.

Viitorii judecători

Cristos și urmașii săi credincioși din epoca actuală vor fi judecătorii în acel timp viitor al judecății. (Faptele Apostolilor 17:31; 1 Corinteni 6:2). Așa cum Israelul a ajuns în robia dușmanilor săi din cauza neascultării față de legea divină, tot așa întreaga lume se află acum în robia păcatului și a morții — atât evreii, cât și neamurile. Cu toate acestea, la timpul potrivit, Dumnezeu va ridica acești judecători care au

fost pregătiți dinainte pentru această mare responsabilitate și, prin intermediul lor, toți oamenii dispuși și ascultători vor fi eliberați de moarte. Este o perspectivă glorioasă!